

[Tyrol]

ret, at man allerede forinden dette lovforslag havde vedtaget en besparelse på finansloven på 250 mill. kr., og ved et eller andet lykkesstræk er det lige nøjagtig dette beløb, man åbenbart kommer til at lande på ved dette lovforslag, uanset at det altså ikke skulle have noget med denne finanspolitiske straming at gøre.

Sagen er i realiteten, at man her har vedtaget besparelsen først og derefter har ledt efter: hvad kan vi sige er uhenigtsmæssig anvendelse af arbejdsløshedsdagpengene? Det er det, det har drejet sig om, og derfor har realiteterne også været, at det først var ret sent inden dette lovforslags fremsættelse, at man egentlig blev klar over, hvad der var uhenigtsmæssig anvendelse, bl. a. fordi man skulle have nogle forhandlinger igennem med venstre og man vel også skulle gøre sig nogle overvejelser om, hvilke andre borgerlige partier man skulle samarbejde med om disse forslag. Så har det altså senere været nødvendigt at justere lidt på, hvad der er uhenigtsmæssig anvendelse af arbejdsløshedsdagpengene, i et samarbejde med flere borgerlige partier.

Som vi har vist i betækningsbidraget, mener VS, at hvis det drejer sig om at konstatere, hvad der har været uhenigtsmæssigt i den eksisterende arbejdsløshedslovgivning, så er der vel intet, der har været mere uhenigtsmæssigt end 26 ugers reglen. Det er her, der har været gentagne behov for at få foretaget nogle lempelser og lave moratorieordninger osv. for at sikre, at folk ikke faldt for denne 26 ugers regel med den omfattende arbejdsløshedsudvikling, der er for øjeblikket. Det ville have været oplagt, om det var her, man havde taget initiativ til at foretage nogle ændringer af arbejdsløshedslovgivningen, så man blev fritaget for, at de arbejdsløse gentagne gange bliver stillet over for den trussel, der ligger i 26 ugers reglen, og som har ligget der gang på gang for en stor gruppe mennesker og vil komme til at ligge der for en endnu større gruppe mennesker, når arbejdsministeren har fået held til at gennemføre de regler, der ligger her om den manglende adgang til i givet fald at modtage supplerende arbejdsløshedsunderstøttelse, og andre dele af forslaget.

Vi synes også, det er væsentligt at se, at man oven i købet går den modsatte vej. Når man foretager en opstramning af 26 ugers

reglen og kræver, at det skal være 26 ugers arbejde inden for medlemsperioden af arbejdsløsheds-kassen, så er der tale om, at der er specielle grupper, som man vil kunne komme til at ramme i særlig høj grad med dette forslag. Det har vi også påvist igennem vores betækningsbidrag, hvor vi viser, hvordan netop de unge, der står over for at skifte fra ungarbejdersituationen til voksenalbejdersituationen, er udsat for en ekstraordinært stor arbejdsløshed. Det er de også udsat for, når de skifter beskæftigelse, fordi de bliver fyret, når de ikke længere går til den urimelig lave betaling, som ungarbejderne får efter de gældende ordninger på arbejdsmarkedet. Der er tale om, at der er en forholdsvis stor gruppe unge, der kommer i vanskeligheder her, og det har vi ønsket at pege på.

Det har ikke været muligt at få denne problemstilling ordentligt behandlet under udvalgsbehandlingen op til anden behandling her. Derfor har vi allerede bebudet i udvalget, at vi ønsker en videre drøftelse af denne side af problemstillingen. Vi ønsker disse ting drøftet imellem anden og tredje behandling og begærer altså udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling for at høre, hvilke bud arbejdsministeren egentlig har på løsningen af disse problemer, og hvilke af de forskellige ordninger, der er lavet med henblik på at søge at værne de unge imod arbejdsløshedens konsekvenser, der eventuelt måtte tage højde for de problemer, der ligger her. Vi har ikke fået svar, og det er vi selvfølgelig interesseret i at få.

Vi må godt nok sige, at det ikke hører til vores billede af, hvordan mennesker i almindelighed er, at det er nødvendigt at have denne strenge regel, som 26 ugers reglen er udtryk for. Det er sådan, at ethvert menneske har behov for at bruge sig selv i et arbejde, har behov for at udvikle sig selv i et arbejde. Der kan være forskellige betingelser for det, og specielt den kapitalistiske produktionsmåde giver ret ringe betingelser. Med de underlige former for arbejdsdelinger og rationaliseringer af produktionen, der er foregået, er ret så mange job blevet ret så indholdsløse. Det skal klart erkendes, at det kan medvirke til, at interessen for de forskellige job, der udbydes, er ringe, men det var immervæk noget, som skulle løses på en anden måde. Det skulle løses ved, at man sørgede for, at det var rimelige arbejdsvilkår, at det var rimelige